

[POGORCZYK *sb m*

A pl pog(o)rczyki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mieszkający na wyżynie: Y był Iehowá z Iehudą/ y wygnał pogorczyki [fuitque Dominus cum Iehudah; et possedit montem] (marg) Wł/ gorę to iest ludzie ná niej mieszkáiące. (-)/ wżákże nie wygnał mieszkáiących w dolinie BudBib Iudic 1/19 (Linde).

MP